

[Inge Fischer Møller]

sikre en god lovgivning og en ordentlig finansiering, hvis det drejer sig om noget, der er retfærdigt, og hvor det er dem, der har råd, der kommer til at betale, tror jeg ikke, socialministeren kommer til at gå forgæves til socialdemokratiet.

Vedrørende de bemærkninger, som både socialministeren og fru Agnete Laustsen kom med om det cirkulære, som LO har udsendt til tillidsrepræsentanterne, vil jeg gerne sige, at det er en fuldstændig fejlagtig udlægning af cirkulæret, der er fremført her af repræsentanter for det konservative folkeparti. Det, der står i dette vejledningscirkulære, er, at man gør opmærksom på, inden for hvilke områder man kan anmelde arbejdsskader. Så kan man måske have den opfattelse, som fru Agnete Laustsen har givet udtryk for, at det er en utraditionel fremgangsmåde at benytte, men når det så er sagt, kan en kort hukommelse somme tider komme os alle sammen til gode. Nu kan jeg ikke huske, om socialministeren var i folketinget, dengang vi ændrede § 85 i lov om arbejdsløshedsforsikring. Da oplevede vi virkelig et bureaukrati, og jeg vil ikke sige en undergravende virksomhed, men et meget grundigt oplysende arbejde fra Arbejdsgiverforeningens side. Dengang hørte vi ikke en lyd fra det konservative folkeparti. Jeg har cirkulæret her, hvis ministeren ikke har haft lejlighed til at læse det, og jeg låner det gerne ud.

Så ville jeg gerne til fru Agnete Laustsen sige, at der ikke er tale om et falsk flagskib. Der er tale om, at vi vil forsøge at rette en lov op, som vi har arbejdet meget ihærdigt for at få gennemført. Siden vi vedtog loven, er der sket noget nyt. Hr. Albertsen har nævnt det, og jeg skal fatte mig i korthed og bare henlede opmærksomheden på alle de henvendelser, vi har fået fra virksomheder og fra enkeltpersoner, og som taler deres tydelige sprog.

Så kom der nogle morsomme bemærkninger fra hr. Knud Lind. Tænk, at man fra hr. Knud Lind skal høre ord i retning af, at der kommer et lovforslag, som tilsidesætter demokratiet, et lovforslag, der bliver fremsat før et, som skal ophæve det, træder i kraft den 1. april, og vi har jo i dag den 15. marts! Det var overraskende ord i marts fra en repræsentant for fremskridtspartiet, når man tænker på, hvilke lovforslag vi har behandlet fra fremskridtspartiets side.

Jeg vil også godt sige, at der er ikke tale om nogen uansvarlighed fra vores side. Ja, den opfattelse må hr. Knud Lind godt have, og den diskussion har vi også haft før, men skulle den være bortkommet for hr. Knud Lind, har jeg et ekstra eksemplar af septemberløningen. Læs den, før man stempler et parti som økonomisk uansvarligt!

Så vil jeg godt sige noget helt konkret til socialministeren. Man kan jo have nogle gisninger om, hvordan denne lov vil blive administreret, og i sidste nummer af Ugeskrift for Læger var der en kort artikel af en læge, der hedder Jan Helge Larsen, og Hanne Reintoft under overskriften: »Thi de vide ikke, hvad de gøre«. Den handler om den problemstilling, der vil opstå omkring § 12-aftaler. Når jeg nævner det her, er det for at gøre ministeren opmærksom på, at der under udvalgsarbejdet – for uanset hvordan det kommer til at gå, skal vi jo have lovforslaget behandlet i udvalget – vil komme mange spørgsmål om denne problemstilling. Vi kan da også på sædvanlig god vis lade en kopi af artiklen tilgå ministeriet, så den kan komme derover så hurtigt som muligt og vi også kan få svar.

Jeg synes, det er rimeligt, og det synes mit parti også, at når et land har vanskeligheder, skal alle være med til at bære byrderne. Men det er der jo ikke tale om her. Jeg tror i virkeligheden ikke på, at en eneste – heller ikke socialministeren – tror på, at denne lov vil komme til at ramme retfærdigt. Den vil komme til at ramme de grupper, der har det dårligt i forvejen, og ærlig talt tror jeg, vi alle må erkende, at der er nogle, hvis lønniveau er så lavt, at de ikke har råd til at miste en dagløn.

Og så det allersidste. Jeg plejer altid at få karakter af socialministeren, når jeg har været på talerstolen. Enten er jeg hidsig, eller også er jeg stædig, eller også er jeg noget andet. Nu vil jeg ikke sige, at socialministeren er stædig, for vi har jo ikke fået svaret endnu, men jeg vil appellere, ikke så meget til, hvad natten skal bruges til, som hr. Knud Lind nævnte i forbindelse med et andet medlem, men til, at man benytter noget, der hedder en tidsfaktor. Prøv at tænke igennem, om dette nu er retfærdigt, om det også er noget, socialministeren kan leve med efter 1. april! Der er tid endnu til at gøre en gerning om, som ikke har været så heldig.